

II JORNADA MUNDIAL DELS POBRES

Diumenge 18 de novembre de 2018

Fa un any que el Papa Francesc va establir que un diumenge la comunitat cristiana visibilitzés que fa camí amb els pobres i que no els oblida i –a la inversa-, que els pobres sentin que sempre són acollits a les comunitats, que és casa seva. El missatge del Papa Francesc per aquesta II Jornada, comença amb una frase del salm 34, «Quan els pobres invoquen el Senyor, els escolta» per recordar la confiança en Déu que precisament els pobres descobreixen amb més profunditat i la relació de l'actitud del pobre amb tres verbs: “cridar”, “respondre” i “alliberar”

Cridar

Quan el pobre sent que la seva situació ja no es pot suportar, surt el crit que a voltes es tradueix en petició. Per això avui se'ns convida a fer un seriós examen de consciència per adonar-nos si realment hem estat capaços d'escoltar els pobres. En el missatge surt la recomanació que escoltarem si nosaltres deixem de parlar molt i que practicant el silenci de l'escolta potser reconeixem la seva veu.

Respondre

La jornada en sí, pretén ser una petita resposta que l'Església sencera, estesa pel món, dirigeix als pobres de tot tipus i de tota regió perquè no pensin que el seu crit s'ha perdut en el buit. Probablement és com una gota d'aigua en el desert de la pobresa; i no obstant això pot ser un signe de compartir pels qui passen necessitat, que fa sentir la presència activa d'un germà o una germana. El Papa ens diu que la resposta dels creients no pot limitar-se a una forma d'assistència –que és necessària i providencial en un primer moment–, sinó que exigeix aquesta «atenció amant» que honra l'altre com a persona i busca el seu bé.

Alliberar

La pobresa no és buscada, sinó creada per l'egoisme, l'orgull, l'avarícia i la injustícia. Mals tan antics com l'home, però que són sempre pecats, que involucren tants innocents, produint conseqüències socials dramàtiques. La Bíblia està plena de referències a que la salvació de Déu pren la forma d'una mà estesa vers el pobre, que ofereix acollida, protegeix i fa possible experimentar l'amistat de la qual es té necessitat. És a partir d'aquesta proximitat, concreta i tangible, que comença un itinerari genuí d'alliberament: «Cada cristià i cada comunitat són cridats a ser instruments de Déu per a l'alliberament i promoció dels pobres, de manera que puguin integrar-se plenament en la societat; això suposa que siguem dòcils i atents per a escoltar el clamor del pobre i socórrer-lo» com ho expressa el mateix Papa Francesc en la seva carta “La joia de l'Evangelí”.

Les persones que formem Càritas convidem a tota la comunitat a que la nostra MIRADA envers les persones en situacions vulnerables, sigui en la línia del que acabem d'expressar per poder-los ACOLLIR des de la DIGNITAT que tota persona humana té.

Per això avui la nostra invitació és a **DONAR** el nostre **TEMPS** –poc o molt- a disposició, per col·laborar i fer camí amb qui ens necessiti.